

et godt Resultat ud af Lovgivningsmagtens Arbejde i disse Sager, vil det ikke være værd at føre Kampen videre her i Rigsdagssalen, efter at den har været ført i den Grad eftertrykkelig uden for Salen. Det vil være godt at tage Lære af Lockouten og dens Virkninger, men det vil være bedst, om Arbejderne søge at tilegne sig den Evne, at kunne se denne Sag ogsaa fra deres Modstanderes Synspunkt, saa at de for Eksempel ikke forekaste Arbejdsgiverne en Fremgangsmaade og Holdning, som de under ingen Omstændigheder vilde have forekastet sig selv, dersom de havde benyttet den. Skulde man faa noget ud af denne Sag — og det var jo i høj Grad ønskeligt — vil det være nødvendigt, at begge Parter se objektivt paa den, det vil sige: sætte sig i Stand til at se Sagen fra det Ståde, som hans tidligere Modstandere indtog, og ikke alene fra sit eget.

Man har dernæst ønsket, at jeg skulde udtale mig for, at den Kommission, som er nedsat for at udarbejde Forslag til Anlæg af Havne paa Vestkysten, afslutter sine Arbejder saa hurtig som muligt og kommer med Resultatet til os. I saa Henseende kan jeg meddele, at Kommissionen — som for øvrigt ikke har siddet saa længe, som det fra forskellige Sider er sagt, den har nu siddet omtrent 1½ Aar — snart er færdig med sine Arbejder, og at Betænkningens Affattelse er begyndt; Kommissionen haaber i Løbet af 3—4 Maaneder at kunne aflevere sine Arbejder til Ministeriet. Vi maa da alle sammen haabe, at det Resultat, Kommissionen er kommen til, er af den Beskaffenhed, at vi derpaa kunne grunde et Lovgivningsarbejde, som Rigsdagens Medlemmer af alle Grupper og begge Rigsdagens Afdelinger kunne ønske at se virkeliggjort.

Hvad den anden Kommission angaar, om hvilken man ønsker Oplysning, den jydsk Jærnbanekommission, har jeg for 14 Dage siden fra Kommissionens Formand faaet en mundtlig Meddelelse om, at Kommissionen har afsluttet sit Arbejde. Betænkningen har jeg ganske vist endnu ikke faaet, men den kan ventes i en nær Fremtid. Denne Kommissions Arbejde skulde danne Grundlaget for kommende eventuelle Jærnbaneanlæg i Jylland. Det var jo det ærede Medlem for Køge (Alberti), som stillede Spørgsmaal derom, og det ærede Medlem fjøede til, at han ogsaa gerne vilde have en Jærnbane til Køge, hvad vi jo ikke have været aldeles ubekendte med i en Aarrække. Spørgsmaalet om en Jærnbane til Køge er ogsaa et Spørgsmaal,

som har Krav paa ikke ringe Opmærksomhed, ganske særlig; naar det lykkes for os at faa Dampfærgeforbindelsen mellem Gedser og Warnemünde virkeliggjort, hvorom jeg i Løbet af ganske kort Tid skal fremsætte et Forslag for det høje Ting i det bedste Haab om, at det saa maa lykkes at faa denne Sag tilendebragt i Aar. Naar dette er sket, vil jeg gerne — hvis ikke Tinget i den Henseende har en anden Mening — tage Spørgsmaalet om en Bane fra Kjøbenhavn til Køge under næjeste Overvejelse, idet jeg indrømmer, at denne Bane har ikke blot i Spøg, men i ramme Alvor Krav paa ikke ringe Opmærksomhed.

Man har dernæst fra forskellig Side gjort Henstillinger til mig om at tænke paa de lavtlønnede Statsfunktionærer og om Fremsættelsen af Lønningslove for disse. Jeg vil i den Anledning gerne gøre et Par almindelige Bemærkninger, for at ærede Medlemmer kunne føle sig beroligede i den Henseende. Sagen er nemlig den, at det meget vanskelig vil kunne tænkes, at nogle interessere sig mere for de lavest lønnede Statsfunktionærer end de overordnede Myndigheder, som sortere under den Administration, jeg har den Ære at staa i Spidsen for. Jeg sigter dermed til Generalpostdirektøren, til Telegrafdirektøren og til Generaldirektøren for de danske Statsbaner. Det vil ikke være let at paavise Chefer med et større Arbejderantal under sig, som i den Grad ere omhyggelige og ivrige for at skaffe disse de bedst mulige Levevilkaar, og hvad mig selv angaar, har jeg fra den første Dag beskæftiget mig med disse Spørgsmaal, saa jeg tror, at ærede Medlemmer kunne slaa sig til Ro. Det skal ikke mangle paa Interesse og Arbejde eller paa Forslag i saa Henseende, men vi ville jo gerne have Lov til at arbejde i Ro, om jeg saa maa udtrykke mig. Der er mange Ting at overveje, og der er naturligvis ogsaa finansielle Hensyn at tage. For Jærnbanernes Vedkommende maa det heller ikke glemmes, at der sidder en Kommission for Jærnbanedriften, og det maa med Sikkerhed forventes, at der fra denne Kommissions Side, naar dens Betænkning foreligger, for Statsbanernes Funktionærers og Arbejderes Vedkommende vil komme til at foreligge Forslag derom; og man vil jo ikke gerne gribe for meget ind i denne Kommissions Arbejder. Naar særlig det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har opregnet, hvilke Fordele det Arbejde, han havde udfoldet her paa Rigsdagen, har